

Nyugat-Európai Magyar Református Lelkigondozó Szolgálat

Stichting# NL 27262806 Hongaarse 'Református' Pastorale-Dienst in West-Europa

The Hungarian Reformed Pastoral Service in Western Europe * Ungarischer Reformierter Seelsorgedienst in Westeuropa

Service Pastoral Reformé Hongrois en Europe de l'Ouest * Ungerska Reformerta Självårdsverksamhet i Västeuropa

Pénzüntézeti kapcsolat/Bank Connection: ABN AMRO Den Haag, IBAN: NL66ABNA0516303600; BIC: ABNANL2A

President (clergy) – Lelkeszi elnök
Rev. Lázárné-Zahn Dalma-Enikő
Kesslerplatz 13/A.
DE-90489 NÜRNBERG
☎ +49-171-5079665
e-mail: istenszeret@web.de

President (secular) – Világi elnök
Albert N Békássy MD MSc
Skrivarev. 13
SE-226 57 LUND Sweden
☎ +46-46-13 83 04; +46-702-13 83 04
e-mail: albert@newlights.info
SKYPE [békássy_n_albert1942](https://www.skype.com/partner/bekassy_n_albert1942)

Látogassa meg világhálós honlapunkat - <http://nyemrlsz.newlights.info> - Visit our homepage on the Web

(...) *Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, és az uralom az ő vállán leszen, és hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének! Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége a Dávid trónján és királysága felett, hogy fölemelje és megerősítse azt jogosság és igazság által mostantól mindörökké.* (...) Ézsaiás 9:2-7

"A nép, a mely sötétségben jár vala, lát nagy világosságot; a kik lakoznak a halál árnyékának földében, fény ragyog fel fölöttük!" - kezdődik a fent megnevezett rész. S bár Ézsaiás kora nagyon messze van Jézus születésének idejétől, mint ahogyan a mi napjaink is távol vannak azoktól a napoktól, az Ige mégis ugyanúgy igaz.

E sorok olvasása közben eszembe jutnak Charles Dickens szavai *Két város* című regényében: *Derűs napok jártak, de viharosak is. Ez a Bölcsesség kora volt, de a Balgaságé is. A Hit korszaka volt ez, de a Hitetlenségé is. Világosság napjai voltak ezek, de a Sötétségé is. A Remény tavasza virult és Kétségbeesés fergege is dühöngött. Mindent reméltünk és semmit sem reméltünk. A Mennyekbe mentünk egyenest, az ellenkező irányt is követtük (...).*

S ha körbenézünk, sőt talán ott benn mélyen magunkban is ugyanezek az érzések és hangulatok uralkodnak. Reménység keveredik reménytelenséggel, Bizalom a bizalmatlansággal, és még sokáig sorolhatnám korunk fő jellemzőit. De az Advent valahogy esztendőről esztendőre "leket önt belénk". Mintha jobban hinnénk, mint az év korábbi időszakában. Mintha az őszben lehulló falevelek, vagy sötét téli esték ellenére, közelebb kerülnénk a várva várt Jézus Krisztushoz. Mintha reményt fújna a szél az emberi szívekbe. És szeretet érkezne minden egyes karácsonyi hópehellyel. S a karácsony közeledtével lassan-lassan mindannyian felkészülünk az Úr érkezésére. Sőt a kételkedők, vagy tétovázók szíve is megtelik reménységgel. Mert az Isten öröme nagyobbat a világ zagyva híreinél. János írja, hogy **ügy jön el az Úr, mint fény a sötétségbe.** Ennek a fénynek előbb bennünk kell világosságot gyűjtania, hogy aztán mi is világíthassunk általa. Talán a keresztyén ember évfordulója nem is szilveszterkor van hanem Advent idején. Mintha valami véget érne, és valami új kezdődne el.

Gabriel García Márquez Búcsúlevelében így ír: *Ha Isten egy pillanatra elfelejtené, hogy én csak egy rongybábu vagyok, és még egy kis étellel ajándékozna meg, azt maximálisan kihasználnám. Talán nem mondanék ki mindent, amit gondolok, de meggondolnám azt, amit kimondok. Értéket tulajdonítanék a dolgoknak, nem azért, amit érnek, hanem azért, amit jelentenek. Keveset aludnék, többet álmodnék, hiszen minden becsukott szemmel töltött perccel hatvan másodperc fényt veszítünk. (...)*

Megtanultam, hogy mindenki a hegytetőn akar élni, anélkül hogy tudná, hogy a boldogság a meredély megmászásában rejlik. Megtanultam, hogy amikor egy újszülött először szorítja meg parányi öklével az apja ujját, örökre megragadja azt. Megtanultam, hogy egy embernek csak akkor van joga lenézni egy másikra, amikor segítenie kell neki felállni. (...)

Senkinek sem biztos a holnapja, sem öregnek, sem fiatalnak. Lehet, hogy ma látod utoljára azokat, akiket szeretsz. Ezért ne várj tovább, tedd meg ma, mert ha sosem jön el a holnap, sajnálni fogod azt a napot, amikor nem jutott idő egy mosolyra, egy ölelésre, (...)

Aldja meg az Úr Isten a mi adventi készülődésünket, s adjon igazi szeretetben teljes Karácsonyt mindannyiunknak

Tóbiás Attila ref. lelk. 2012 Adventjében, Walligford, CT, USA